

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nebrankirani pismi se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za časopis se plača: pet let 15 v, osem let 20 v, deset let 25 v. Pri večkratnem oglaševanju po pust. — Za odgovor je priložiti imenico.

Odgovorni urednik Radivoj Koren. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Jugoslovanska mladina.

Gorica, 24. mal. travna.

Dejstvo je, da obstaja na našem slovenskem jugu mladina, ki se zaveda svoje sile in gleda z upom na bližjo bodočnost, ki bo odločevala o usodi Jugoslovanstva.

Mladina je cvet naroda, in kakoršen je cvet, tak bo tudi sad. Kar je dobrega resnega in čiliga v narodnem naraščanju, bo obrodilo stoteren in tisočeren sad. Kar pa je slabega, navideznega in zgolj idealnega, se s časom izgubi iz mladinskih vrst. Res, da mladina vsled prevelike navdušenosti dostikrat ne more ločiti dobro od slabega, kar se pozneje itak samo loči, toda kljub temu je neprevidno od gotovih krogov, ki hočejo v javnosti veljati za nezmožljive, da grajajo vsak pojav naše narodne mladine, ki se navdušuje za svete jugoslovanske ideale. Kdor ni z mladino, je proti nji! Žal, da so to gotovi ljudje zadnji čas udeleževali in na ta način jasno pokazali svojo zastarelost. Naša mladina pa je postala za eno izkušnjo bogatejša, kar je v njeno korist.

Čim večja je narodna zavest jugoslovanskega naraščanja, tem večji je pomen mladinskega gibanja na našem jugu. Ideja Jugoslovanstva mora tleiti v srcu slehernega jugoslovanskega mladeniča in mladenke. Moč narodne mladine je velika. Povsod, kjer biva slovenski-hrvatski-srbski narod, mora biti mladina iste misli, istega prepričanja. Ob Drave do Črnega morja morajo prevečati našo mladino iste ideje narodne skupnosti, brez katere ni mogoče misliti boljše bodočnosti jugoslovanskega naroda. Slovenec se mora zanimati za vse narodne pojave na jugoslovanskem ozemlju. Ravno tako tudi Hrvat in Srb. Vsak se mora čutiti Jugoslovana, brez razlike na zemljepisne meje svoje ožje domovine.

Znano i, kako navdušena je irska mladina za irsko svobodo in neodvisnost. Skozi stoletja je šla ta navdušenost, kajti za kar se je ogreval mladenič, zato je deloval mož! Od roda do roda je rasla narodna zavednost Ircev, ki so vzgajali svojo mladino v irskem duhu. In nasprotno! Dvignila se je ulsterska mladina in stopila v bojne vrste proti Ircom za lastno neodvisnost. Zopet jasen dokaz mladinske zavednosti in sile.

Jugoslovanska mladina ne more sicer v vsem posnemati jasnih zgodovinskih zgledov, vendar je na isti poti, kakor je bila pred dobrim sto-

letjem nacionalna italijanska mladina na apeninskem polotoku. Seveda njo ovirajo neštete ovire, predvsem državnopravni zakoni raznih držav, v katerih biva eni in isti jugoslovanski narod, katerega je zgodovina in oborožena sila razcepila in posamezne dele pustila tujim elementom, da je pravzaprav ideja Jugoslovanstva kot državne enote le ideal, o katerem se lahko znanstveno razmisli brez najmanjše škode za katerokoli državo, kjer prebivajo Jugoslovani. Nihče ne more očitati avstrijski jugoslovanski mladini, da je proti državnim zakonom. Jugoslovanska mladina stremi za narodnim ujedinenjem in narodno neodvisnostjo, kar izključuje vsak dvom o državni prekuciji. Narodna prostost in neodvisnost, to je cilj jugoslovanske mladine. O državnopravnih zadevah bodo itak odločevali drugi, nam sovražni faktorji. Kajti, kakor Irski zahteva neodvisnost in samostojnost in ne ločitve od angleškega kraljestva, tako se lahko zgodi tudi na našem jugu. Pri nas je tudi versko vprašanje, ki pa nikakor ne sme stopiti v ospredje, kakor bi to radi gotovi ljudje, katerim je strankarstvo glavna stvar tudi v verskem oziru. Tu gre za celokupen narod in ne za posameznike! Zakon asimilacije bi storil tudi v tem oziru svojo dolžnost.

Dolžnost jugoslovanske mladine je, da se popolnoma posveti narodnemu delu, v katerem naj išče uresničenje svojih narodnih idealov. Buditi mora med posamezniki in med ljudstvom čut narodne skupnosti, brez katerega ni mogoče niti govoriti o jugoslovanskem vprašanju. Kaj pomagajo lepe besede, ako te besede ne temeljijo na ljudskem prepričanju? Kdor nima za seboj množice, ki misli z njim, je sanjač in ne more storiti ničesar. Zato se mora naša mladina zavedati, da bo le tedaj uspešno njeno delo, ako bo prodrla ljudske mase, predvsem seveda našo inteligenco. Ljudstvo veruje tistemu, ki govori s prepričanjem. Pri nas je to silno težavno delo, ker je naše ljudstvo zaslepljeno od ljudi, ki hlinijo prepričanje in je s tem pridobijo! Zato je treba vzbuditi v ljudstvu odporno silo proti hinavcem, ki onemogočujejo, da pride ljudstvo do pravega spoznanja.

Predvsem pa mora naša mladina verovati v svojo lastno moč in v silo jugoslovanske ideje, pred katero se tresejo naši narodni nasprotniki. Jugoslovanstvo je tista sila, o kateri razmišljajo, kronane glave in visoki državniki, učeni politiki in prepričani delavci, bogati in revni. Zato naj se jugoslovanska mladina vedno in povsod zaveda, da je nositeljica novih dogodkov, ki bodo predrugačili

jugoslovansko obličje in dali politiki na našem jugu novo smer. Moč naše mladine, je moč Jugoslovanstva!

Iz Postojne.

Epidemija proti Postojni! Pojavili so se razni bacili, ki uničujejo razne organizme. Naši internisti so krstili nove živalice z imeni »bacillus vandalicus, clericalicus, germanicus, internationalicus, jamalicus« — in drugače, oziraje se seveda na bolezen, katero ti bacili povzročajo.

Med te bolezni pa ne spada tifus ali vročinska bolezen. Te ni in ne bo več v Postojni. Sicer postane človeku večkrat vroče v postojniški atmosferi, a vročinska bolezen to ni. Da se ta več ne pojavi, gre zahvala raznim faktorjem. Posebne zasluge si je pridobila ona slavna komisija, katere, kakor se po domače pravi, v vsak svoj nos utakne. Predsednik te komisije je iznašel proti tifusu učinkujoče sredstvo, kateremu je nadel ime »intisidaticum«. Tega preparata se morajo posluževati vsi posestniki v okrožju enega kilometra okoli vodovoda. Samo s tem sredstvom, ki je trdno kot cement, se sme zidati v Postojni. Ker pa ni še ustanovljena tovarna za ta preparat, se v Postojni nič ne zida, ne vojašnica, ne Uradniški dom, ne Sokolski dom. Mesto tega preparata je pa nasvetovan za vojašnico »biocraticum«, za Uradniški dom »pilula germanica« in za Sokolski dom — »denaricum«. O teh sredstvih je strokovnjaško mnenje različno. »Biocraticum« so profesorji v Gradcu priznali, na Dunaju pa zavrgli! »Pilula germanica« se je izključila, ker ni za trda kraška tla in burjo; pač pa so vsi strokovnjaki soglasno odobrili »denaricum«. Kadar bo tega dovolil se sezidata Uradniški in Sokolski dom, kajti tudi predsednik omenjene komisije priznava, da »denaricum« se celo prekosi »intisidaticum«, in da se torej ne bo bati tifusa. Ta strah preganjajo tudi mestni očetje, ki ne dopustijo, da bi se sprehajali po glavnem drevoredu kraljice, volički in telčki (štirinogati), ali pa, da bi se shajali na mesečnih živinskih sejnih, ki so bili dovoljeni pred več leti. Zaradi teh sejmov sta sicer že pred meseci in leti dva občinska moza interpelirala župana in on je prijazno obljubil ugoditi interpelaciji. To se pa ni zgodilo, ker sta interpellanta premalo upoštevala javne koristi, zlasti sanitetne ozire. Po vsestranskem, temeljitnem, mirnem preudarku, se še le spozna nedogledne posledice sejmov. Živina opravlja namreč po albansko svojo potrebo; in to bi povzročilo najmanj »tifus postoinensis«, če ne celo »albanensis italo-germanicus«. Interpellantoma se sicer ne more očitati zlo-

ben ali sebičen namen, pač pa se spozna takoj, da nista študirala medicine, marveč eden samo jus (in še celo ne v gmajni), drugi pa trgovsko vedo (v odprtih prostorih in čez ulico). Vsaj toliko bi bila pa ona lahko izprevidela, da bi sejni škodovali olepševanju mesta in tujskemu prometu. No, ona se izgovarjata, da to ne spada v delokrog mestnih očetov, marveč v delokrog Olepševalnega in prometnega društva. To pa zopet ni res! Prometno društvo sploh ni potrebno. Saj vendar drugi skrbijo za promet mnogo boljše. Čuki premetavajo klopi na Soviču in v drevoredu, portirji pa tuje na kolodvoru iz omnibusov in omnibus. Hotelirji skrbijo na svojih vozovih in hotelih za enakopravnost vseh narodov v jeziku, kot prometnem sredstvu. Oni so prepričani, da tuji ne pridejo v Postojno zaradi svetovne jame, marveč iz ljubezni do svojega materinega jezika in iz prijateljstva do naših hotelirjev. Ki spoštujejo tuje jezike. Takih sredstev za promet tujcev ne poznajo Benetke, Rim, Pariz, Dunaj, zato pa v teh mestih hoteli ne delujejo tako dobro, kakor v Postojni. Ni dovolj, da je zapisano hotel in restavracija ali obešana gostilniška veja, zapisano mora biti marveč tudi, da pomeni hotel: hotel; restavracija: Restauration, restaurace, ristorante; narodni: national, jama: Grotte, grotta, jeskyue, lev: Löwe. Narodno navdušenje je tuja napotilo v Postojno, kjer z narodnim navdušenjem spi, je in pije. Če s postrežbo ni zadovoljen, je vendar hvali iz narodnega navdušenja. Sicer pa, zakaj bi ne bil zadovoljen, saj je tudi v tem oziru preskrbljeno za vse narodnosti in celo lokalne patrijote: Čeh pije budjeviško pivo ali pa Adria a la Pilsen, Nemec Gössovo ali akciško iz Pilsna, Bavarec črno Union, slovenski narodnjak od 20. IX. belo Union, Italijan Dreherjevo, zelenoklobučni Stajere Puntigam in Reininghaus, navaden Slovenec in Postojčan pa vse, kar ostane drugim. Da je pri taki konkurenci dobra in cenena postrežba, je brez dvoma. Tako je vsem ustrezno in najhujše preskrbljeno za tujski promet. Čemu torej prometno društvo? Zato se zavodni meščani za to društvo ne brigajo. Še manj je pa potrebno olepševalno društvo. Saj za olepšavo mesta skrbijo s vsemi svojimi močmi in zmožnostmi uprava mesta in jame. Kar so pokvarili predniki: Globočnik v jamskem parku, Francozi v glavnem drevoredu in Kraigher-Vičič v vila-drevoredu, — to popravljajo naši jamski in mestni gospodarji. O teh in s tozadavnim »bacillus vandalicus« pa vam poročam pozneje — Antibacillus.

Gorisko.

Laška nesramnost. »Corriere Friulano« se zaletava v vsaki številki v goriske Slovence in jih zasmuje na vse načine. Čudno se mu zdi, kako ti Slovenci sploh se predrežajo sklicati v »laški« Gorici protestna zborovanja proti laškimi nasilnostim in še posebej proti laški univerzi v Trstu. Laški fanatizem je vedno bolj predrzen in ga bo treba pošteno okreati.

Ob pravem času je policija prepovedala laškimi študentom obhod po mestu. Ta korak goriske policije je prvi, ki prepoveduje javno demonstracijo proti Slovincem.

Gorica. Kakor poročajo laški listi, se bodo sešli tekoči teden novozvoljeni občinski svetniki. Kakšni so ti mestni očetje, ve vsak Slovenec. Njihova skrb je edino le, da se poveča sovražstvo do slovenskih meščanov, ki jim bodo kmalu še to skrb izbili iz njihovih kamoraških glav.

Imenovanje. Profesor Pij Babuder, ki je bil svoječasno na goriskem ženskem učiteljskem, je imenovan za ravnatelja na moškem učiteljskem v Kopru.

Gorica. (Aretacija.) Zaprla so Riharda Lanzerja, mehanika iz Gradača radi tatvine. V tukajšnje zapore so pripeljali Karla Bajnat iz Kormina tudi radi tatvine. Iz istega vzroka so zaprli tudi nekega Ljubljana.

Kanal. Kmečki fant Ciril Vidic je vsled neprevidnosti vznemiril nekega vola, ki je ranil fanta na več mestih. Prepeljali so ga v Gorico k usmiljenim bratom.

Gorica. Pravica javnosti je podeljena tukajšnji šoli za ženska ročna dela, katero je ustanovila neka Elisolata Frinta, izključno le za laške učenke.

Gradež. Letos bo, kakor se zdi, izredno velik obisk gostov, ki se prilašajo iz vseh krajev. Zidajo tudi par novih vil. Dela ob nabrežju se nadaljujejo in bodo kmalu končana.

Oglej. Vsled vedno večjega obiska tujcev se je pokazala potreba obeh hotelov. Hotel »Alla città di Grado« so prenovili kakor tudi preskrbeli za senčnat vrt na dvorišču. Nemci kaj radi prihajajo na oglejska starodavna tla.

Dnevni pregled.

Avstro-ogrske delegacije. Neodvisni politični list »Narodno Jedinstvo (Zagreb)« piše: V torek se sestanejo v Budimpešti delegacije.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalle.)

Franc je bil govoril z nekakšno zmernostjo, ogibaje se pogleda na svojega brata.

»Slišite, Danvil?« je rekel kralj.

»Kaj odgovorite?«

»Odgovarjam, da ni res, sir!« je dejal Henrik zamolklo. »Niti to mi ni jasno, kaj misli moj brat. Oseb, za kateri gre, nisem videl že celih sedemnajst let. Meni pristojna torej pravica tožbe, ne njemu. Njegove besede so le izbruh sovražstva, s katerim me preganja. In ker nima poguma, da bi se me lotil naravnost, me hoče očrniti s tem, da me dolži namišljene lopovščine.«

»Sir,« se je oglasil Franc z glasom, v katerega se je bila vrnila vsa prejšnja trdnost, »korak, ki sem ga storil pred vašim Velikanstvom, bi bil neopravičljiv, ako ne bi imel dokaza za svojo trditve. Evo vam gospoda viteza de Pardajana, ki je bil ves večernišnji dan in še del večera, do enajste ure, skrit v Nemskem dvorcu. Ako mu vaše Velikanstvo dovolj, je vitez pripravljen povedati, kaj je videl in slišal.«

»Stopite bliže, gospod, in govorite,« je velel kralj.

Vitez je stopil dva koraka naprej in pozdravil z gracijo, ki je bila nekoliko drvena in visokostna.

Danvil je nehote vztrepetal. Vajen naglega presojanja, je spoznal v vitezu takoj enega izmed ljudi, ki gredo v vsaki stvari do kraja, ko so se je enkrat polotili. Toda njegov miroljubni obraz in njegova mladost sta ga pomirila.

»Ah,« je menil sam pri sebi, »to je sin? ... Bogleme, dvomim, da bi odtehtal svojega starega.«

»Sir,« je rekel vitez, »ker smo že pri vprašanjih, ali mi dovolite, da vprašam njegovo svetlost maršala Danvilskega, pri katerem koncu hoče, da začnem svojo povest?«

»Ne razumem vas, gospod,« je rekel Danvil.

»In vendar je tako lahko. V vsaki povesti razlikujemo začetek, sredo in konec. Rad bi vedel, svetlost, kje vam je ljube, da začnem svojo zgodbo: pri koncu, to je, z vozom, ki se odpelje tako tajnovito, pri začetku, to je pri šalah vašega intendanta lja, ali pa pri sredi, to je, z razgovorom, v katerem gre za najrazličnejše reči in stvari, predvsem pa za vašega službnika viteza de Pardajana, z razgovorom, v katerem igra svojo vlogo tudi nekdo, ki je prišel iz Bastilje nalašč, da vas zabava o njem.«

Ob poslednjih besedah, ki so mu pricale jasno, da pozna vitez njegov pomenek z Gitalanem, je Danvil omahnil, blag in prepaden kakor prej,

ko je govoril Pardajan o Vedežvalki.

»Oh, satan!« je zarjul sam pri sebi.

In zajeceljal je:

»Začnite, kjerkoli vam drago, gospod!«

»Zmaga je naša!« si je mislil Pardajan.

In prepričan, da doseže s prikrito grožnjo, katere se je bil pravkar domislil, vsa priznanja, ki jih požel, je že odprl usta, da bi začel govoriti — kar se odpro nenadoma vrata kabine. Besede so se mu zadržile v grlu in odervnel je, upiraje oči v osebo, ki je bila vstopila.

»Kdo si upa vstopiti nepozvan?« je zarjunal Karel IX. »Kaj, vi ste, madam?«

Bila je Katarina de Medicis.

Stopila je bliže, pustivša vrata odprta.

Za njenim hrbtom, v sosednji sobi, je videl Pardajan vojvodo Anževskega, njegove gizdaline, kapitana de Nansēja in tucat stražnikov. »Nevihita je tu!« si je mislil Pardajan in pogledal naglo okrog sebe.

Kraljica-mati se je blizala z drobnim usmevom, ki je dajal njemu obrazu strašen izraz okrutnosti.

»Ampak, madam,« je povzel Karel IX. in prebledel od gneva, »dovolil sem gospodu maršalu Monmoranskiemu posebno avdijenco, in nihče, niti vi, nima pravice ...«

»Vem to, sir,« je dejala Katarina pokojno. »Zato je bilo treba tudi iz-

redno važne okolnosti, da sem se odločila prekršiti red na vašem dvoru. Prepričana pa sem, da mi boste še hvaležni za to ... ako vam je povem, da se nahaja tu sovražnik kraljice, vaše matere, vojvode Anževskega, vašega brata, in vaš lastni sovražnik, sir!«

Danvil je zaslutil, da mu je pripela rešitev, in si je oddahnil globoko.

Franc, meneč, da pade obtožba nani, je visokostno dvignil glavo.

Pardajan pa je ostal docela miren.

»Kaj hočete reči, madam?« je vzkliknil Karel IX., ki je pogledal ob besedi »sovražnik« okrog sebe, s kalnimi očmi, v katerih se je vne-mala zlobna iskra.

»Reči hočem, da je tu nekdo, ki mu je trebalo res posebne drznosti, da se je upal stopiti v Luvr — potem, ko je insultiral vojvodo Anževskega, vašega brata, s tem, da se ga je lotil s svojo zločinsko roko, in ko je zasmehoval tudi mene sam!«

»Imenujte ga! Imenujte ga že vendar, za vse hudiče!«

»To je človek, ki se imenuje Pardajan! Evo ga!«

»Halo!« je zarjunal kralj in vstal. »Stražniki! ... Kapitan, primite tega človeka!«

Še preden pa je kralj dogovoril, so predrl diždahni z Morever-tom na čelu vrsto stražnikov in pla-nili v kabinet, rjoveč:

»Smrt mu! Smrt mu! Po njem!«

Obenem so izdrli svoje meče.

Kelus je napadel na čelu, za njim Možiron, Sen-Megren in More-ver. Od zadaj pa je priiskal še Nausej s svojimi stražniki.

Franc in Henrik sta ostrmela, presenečena oba v enaki meri; a dočim je Franc že mislil, kako bi se zavezal za viteza, je prebledel Henrik od radosti, čuteč, da je ta dogodek njegova rešitev.

No, Pardajan je pazil nase že od trenutka, ko je bila stopila kraljica v kabinet.

Njegov pogled, ki mu je bila lastna v trenutkih stiske neverjetna bistrost, je objel ves prizor in vse njegove najmanjše podrobnosti. V enem samem neizmernem trenutku je videl kraja, ki je bil planil kvišku, kraljico, ki je kazala s prstom nani in zahtevala njegovo aretacijo, Franca Monmoranskega, ki je napravil proti Karlu IX. gesto, kakor da želi govoriti, Henrika Danvilskega, ki se je odmikal, da bi imeli napadalci prostora in Kelusa, ki je dvigal meč in rjul na vse grlo.

A ta trenutek ni trajal dalje od bliska.

V naslednjem hipu so ga videli, kako je pograbil Kelusov meč, iztrgal mu ga, zlomil na kolenu in vrgel kose napadajočim v obraze! Zazljali so spricho nezaslišnosti; upora v navzočnosti kralja samega.

Po oficijelnih glasovih bo prestolna beseda, naslanjajoč se na opatijski sestanek dala optimističen uvod v tečajno zasedanje. Poskusilo se bo vse, kar more vplivati na javnost in napraviti bodočnost upolno ter odvrniti poglede delegatov od nedavne minulosti in sedanosti. Od izvestnih strani se propagira misel, da je treba natihem likvidirati to, kar je bilo in da naj delegacije nikar ne iščejo pogrškov, ki se ne da poopravi, temveč naj posvetijo pažnjo politiki monarhije na Vzhodu. Berchtoldov ekspozice bo natančneje obrazložil ta cilj. Ne vem koliko bo prinesel novega, toda gotovo smo si, da bo v vorašanjih, ki zanimajo v prvi vrsti Jugoslovane, ostalo vse pri starem: ostalo se bo še za naprej pri politiki nenaklonjenosti in preziranja proti slovanskim državam in posebno proti Srbiji, in posebno sedaj, ko je tudi Italija začela naše državniške strašiti z nevarnostjo velikosrbsko in Jugoslovansko. Vojni minister bo tudi tokrat predložil nove račune. Vojni proračun izkazuje visoko zvišanje izdatkov in nove kredite za drugo vrsto drednotov, ki morajo zamenjati dosedajni zastareli (!) tip oklopnih vrste »Monarch«. Strune starega klavirja o odobravanju potrebe trozveze bodo tudi tokrat zapele. Nesporo je pravi Narodno Jedinstvo — da je danes trozveza močnejše konsolidirana, kot kdaj prej in da v tem pogledu nadkriljuje trojni sporazum, v katerem obstoji zveza le med Francijo in Rusijo, med tem ko se Anglija kljub vednemu zagotavljanju prijateljstva drži rezervirano in v smislu svoje otoške politike odklanja tudi sedaj misel o preustrojenju sporazuma v zvezo. Ona ne mara prijateljstva zapečatiti z zvezo. Ta politika Anglije omogoča trozvezi, da je kljub vsem dogodkom na Balkanu in kljub zganbe Rumunije, njena bilanca še dosti povoljna. V najnovejšem času so gotove vezi med Londonom in Berlinom takšne, da trozvezi omogočajo neke vrste vpliv na politiko trojnega sporazuma. Znanja je uloga posredovalca, ki ga je Anglija v kritičnih časih igrala. V krogi trozveze se računa s tem, da Anglija v slučaju evropske vojne ne bo igrala tiste vloge, kakor se to splošno misli. Anglija po mišljenju teh krogov, ne bi šla takoj v konflikt med obema skupinama držav, temveč šele tedaj in v toliki meri, kolikor bi to odgovarjalo njenim posebnim koristim. Politiki trozveze na tej postaji računajo: Nemčija, Avstro-Ogrska in Italija proti Franciji in Rusiji tej prijateljske in sovražne moči na Balkanu se med seboj paralizirajo. Dokler se ne osnuje trdna balkanska zveza, toliko časa smatrajo ti politiki za pretirano govoriti o balkanski nevarnosti. More se priznati — izvaja Narodno Jedinstvo, da ta račun na prvi hip ni brez podlage. Toda zopet se mora priznati tudi to, da gredo predaleč oni, ki smatrajo trozvezo za nerazdelno moč. Italija je danes v perečih vprašanjih solidarna z Avstro-Ogrsko, toda njeno obnašanje je v slučaju evropskega konflikta čisto negotovo. Obrambni značaj trozveze ne daje zadostnih garancij za zanesljivost italijanske politike v slučaju, kadar bi se šlo za biti in nebiti njene severne zavezniče. Italijani bi, po mnenju dobrih poznavalcev njihove politike, v slučaju velike vojne svoje korake uravnali le po šansah, ki bi jih kazal politični in vojni položaj. Krivo bi bilo tudi sedaj po opatijskem sestanku — tol-

mačiti nadalje skupne avstro-ogrsko-italijanske obrambne politike kot čin kakšne posebne avstro-italijanske vzajemnosti. Novi mornariški program, ki vsebuje med ostalimi 4 drednote, 4 hitre križarice, 14 torpednih ladij, 6 podmornic, je razdeljen tako, da se mora izvesti v 4 ali 5 letih. V tem času, ali pa še prej, se bo Avstro-Ogrska mornarica kvalitativno podvojila, ker bo razpolagala z 8 drednoti in najmodernejšo flotilo rapidnih križaric. Troški za ta pomorski program znašajo 425 milijonov K. Toda vojna uprava želi, da napreduje tudi v vprašanju moderniziranja armade. Pripravlja se sistematično obnavljanje cele artilerije in najprej se zamenjajo nove haubice, ki so bile pred par leti nabavljene, s čisto novim tipom tega orožja. Zato ni čudno, da se delegati pridobiva za »mirno in patriotično« delovanje (v smislu vlade, pa ne davkoplačevalcev). Toda kljub temu bo zasedanje precej nemirno. Normalno ni, da delegati v te delegacije sploh niso bili izvoljeni; in da svojo nalogo sedaj brez pravice vrše, dasiravno jih parlament ni pooblastil. Njilov mandat je zastarel in imel veljavo samo za lauske, ne pa tudi za letošnje delegacije. Po zakonu se morajo delegati vsako leto na novo voliti. Sedajni delegati so bili izvoljeni l. 1913 in so svojo nalogo že izvršili. Vsled obstrukcije v parlamentu se niso vršile volitve. Vlada se je postavila na stališče, da so delegati izvoljeni za eno leto, eno leto od njihove izvolitve pa še ni poteklo in da za to morejo izvrševati svoj mandat. Tako bodo delegacije to pot v položaju, da s svojim glasovanjem sankcionirajo absolutistični režim grofa Stürgkha. V proračunu bodo morale sankcionirati tudi postavke, ki se nanašajo na povišanje rekrutnega kontingenta, ki ga je dekretirala protustavno, po § 14, Stürgkhova vlada. Vsled pomanjkanja ustavne vesti, ki je za avstrijsko politično življenje tako značilno, ni sumnje da bodo delegacije odobrile te postavke. Toda kljub temu pride do ostre in brezobzirne debate. Gotovo bodo proti notranjem položaju češke radikalne stranke tudi v Budapešti nadaljevala borbo proti Stürgkhu. Toda zdi se, da se obstrukcija ne bo mogla izvesti, ker poslovnik delegacij ne daje te možnosti. Zato pa bo dosti ostrega kritiziranja odnosa med monarhijo in Srbijo in Rusijo.

Romanje k Gospej Sveti naznaja »kršč. socialna Zveza« za tržaške in goriške Slovence. Misel je dobra — zdi pa se nam, da bi se moralo k Gospej Sveti romati drugače in v drugem duhu — nego kam drugam. Gospa Sveta bi morala postati naša narodna božja pot — vsak Slovenec naj bi si šel za dolžnost, da enkrat obišče Gospo Sveto in njeno polje.

Dr. Šusteršič je virtuoz v — pripogibanju tilnika in lomljenju hrbtišča. Njegovi govori v delegacijah so bili vedno naravnost ostudni, celo ministri so vedno z največjim zaničevanjem poslušali lakajske govore voditelja Slovencev in so si mislili v sebi: kar je preveč, je pa vendar preveč; ta človek ne pozna nobene meje in je bolj lakajski kot smo mi ni naročili, in tega in takega človeka povzdiguje sobotni »Slovenec« v deveta nebesa kot vzor-Slovenca, ki ima velikanske, naravnost neprecenljive zasluge za slovenski narod. Te zasluge vidimo: odkar so Šuster-

šičevi klerikalci takorekoč edini zastopniki slovenskega naroda v državnem zboru in absolutno gospodstvo na Kranjskem, napreduje germanizacija na vseh koncih in krajih, Slovenci pa vedno in povsod propadamo. To so posledice »odločne« politike dr. Šusteršiča.

Srečni Albanci Kako se na Dunaju razni merodajni in nemerodajni ljudje priljubljuje Albancem, je znano. Vsak Albanc, ki pride na Dunaj je ugleden albanski prvak in vsakega potepuha, ki si pride iz albanskih gor ogledati Dunaj, sprejemajo z velikimi častmi. V »Danzers Arme-Zeitung« priobčute neki navdušen albanski članek o nekem Albancu, ki je na Dunaj prišel iskat službe, pa je slučajno ni dobil in se je vrnil v Skader. Čisto navaden Albanc je to, ki je služil svoječasno kot vratar (kavaz) pri avstrijskem konzulatu v Skoplju in članar vzhiduje in tar-nar radi tega, ker ta skipetarski »junak« ni dobil na Dunaju službe. Kaj si bo mislil o Avstriji in kaj bo pravil drugim Albancem v domovini o avstrijskem prijateljstvu! Cel članek o temu, to pa članarja čisto nič ne briga, kaj pravimo Slovenci, ki smo avstrijski državljani, plačamo Avstriji davke in polnimo njene vojašnice in — nimamo nobenih pravic! Pa kdo se bo brigal za nas, ko nismo Albanci, ko smo tako tako ponižni, da smo z vsem zadovoljni in se razburimo samo takrat, kadar nam kdo reče, da nismo dovolj patriotični, sicer smo pa mirni kot ovce.

Telovadno društvo »Sokol« v Novem mestu priredi v soboto 2. in nedeljo 3. majnika t. l. v Narodnem domu s začetkom obkara točno ob 8. uri zvečer ljudsko igro s petjem: Revček-Andreček.

Ljudsko šolstvo. Na mesto obolenega učitelja Matilde Verbič je imenovana prov. učiteljica Jožefa Znanec za suplentino na ljudski šoli v Sv. Kerteljevem. — Na mesto obolenega učitelja Antonije Vohine-Mikota je imenovana absolj. uč. kandidatinja Angela Škerlj za suplentino na ljudski šoli v Cerkliah v krškem okraju. — Dež. šolski svet je odobril imenovanje izprašane otroške vrtnarice S. Vincencija Abram na zasebnem učiteljsku Uršulink v Skofji Loki na mesto izstopišve otroške vrtnarice S. Gabrielle Razman.

Ogenj. Dne 24. t. m. v petek je izbruhnil ogenj pri posestniku Janezu Narobetu iz Šmartna pod Šmarno goro. Na mesto nesreče so prihitele požarne brigade iz Čamčev, Tacna, Vižmarjev in Rašice. Gasilec se je slednjič posrečilo ogenj zadušiti. Pogorela je hiša imenovane posestnika, ki se nahaja v Ameriki. Ker ni bilo nikogar doma, se sodi, da so zažgali otroci, ki so se igrali z vžigalicami.

Aretacija vlomilca. »Dan« je že poročal o vlomih, ki so se izvršili te dni v novomeškem in žužemberškem okraju. Preteklo sredo se je orožništvu posrečilo prijeti nekega tujega človeka, ki je bil zelo sumljiv in ki je tudi priznal, da se je udeležil vlomov na Dyoru in Vinkovem vrhu. Prijetega vlomilca je orožništvo izročilo okrajnemu sodišču v Žužemberku.

Roparski umor. Dne 19. t. m. se je izvršil v Novem Kotu blizu hrvaške meje grozen zločin. Posestnik Mihelič je šel omenjenega dne zjutraj k maši in se ni vrnil do noči domov — zakasnili se je pri svojih sorodnikih. Miheličeva žena in štiri najstletna gospodarjeva sestra sta

bili zelo v skrbeh za Miheliča in sta ga šli iskat. Ne daleč od hiše pa sta skočila iz grmovja in sta ju napadla ter zahtevala denar. Ker ga Miheličeva ni hotela dati, sta jo roparja pobila na tla. Miheličeva sestra je zbežala in je začela klicati na pomoč. Prihitela je v gostilno, kjer je bil njen brat in je povedala, kaj se je zgodilo. Mihelič je v drugimi ljudmi hotel na mesto zločina. Tam je našel svojo ženo mrtvo z razbito glavo. V ustih je imela čunjo, da n mogla klicati na pomoč. Uboga žena, ki je bila stara kemaj sedemdvajset let, zapušča tri nepriskrbljene otročice in najmlajši izmed njih je star tri mesece. Roparja sta po izvršenem zločinu pobegnili in ju doslej še niso mogli dobiti. Kakor govorijo ljudje sta roparja Hrvata.

Pri kuhi se oparila. Ivana Gliha iz Visoke pri Poljanah je te dni kuhala pičo za prašiče. Pri tem se je dekle tako oparilo, da je zadobilo težke opekline in da je moralo iskati pomoči v deželni bolnici v Ljubljani.

Nevaren lihotapec s tobakom. Na cesarskem mostu v Sarajevu je bil dne 24. t. m. ob navzočnosti velike množice ljudi hud boj med nekim stražnikom in nekim muslimanskim bogoslovcem, ki je hotel vlihotapiti tobak. Stražnika, ki je bil v veliki nevarnosti, da pade v vodo, sta rešila neki narednik in neki detektiv. Lihotapec je vrgel zvežen tobaka, ki je tehtal pet kilogramov, v vodo in je pobegnil. Množica je gledala vse to početje čisto mirno.

Koncert futuristov. Dne 23. t. m. zvečer so priredili milanski futuristi koncert, pri katerem je prišlo do krvavih pobojev med razburjenim občinstvom in med futuristi. Noži in samokresi so igrali tu glavno vlogo. V dvorano je udrla policija da bi napravila red in ustavila krvoprelitje. Deset oseb je od strelcev iz samokresov in od nožev težko ranjenih. Prepeljati so jih morali v bolnišnico.

Avijatik in njegov spremljevalec sta se ubila. Dne 24. aprila sta padla v Turinu z aeroplana poročnik Napoli in neki njegov spremljevalec. Oba sta bila na mestu mrtva. Kaj je bilo vzrok nesreči ni znano.

Špijonaža. Dne 15. in 17. t. m. je orožništvo v Prerovu pri Pragi aretiralo dvoje čeških tehnikov, ker sta bila na sumu volnustva. Strah ima velike oči. — Veliko senzacijo je vzbudila, da je v Stanislavovu aretacija stotnika 20. domobranskega pešpolka Stanislava viteza pl. Hordyskeg. Pred kratkim je bil stotnik transferiran v Stryi, kjer so ga prijeli. Izročili so ga garnizijskemu sodišču v Przemyslu.

Roparski napad na duhovnika. V Nordkirchenu na Vestfalskem sta dva roparja napadla 70letnega katoliškega župnika Kerckoffa in sta ga oropala. Napad se je izvršil v župnišču. Župniku je prihitela na pomoč njegova kuharica, ki sta jo roparja težko poškodovala. Izstrelila sta nemreč nanjo več strelcev iz samokresa. O roparjih ni ne duha ne sluha.

Velikanski požar. V skladišču lišne oprave firme Waring in Oilard v rue Charonne v Parizu je izbruhnil te dni ogenj, ki je v kratkem času uničil celo poslopje in poškodoval bližnje hiše. Skupna škoda znaša okrog poldrugega milijona frankov. Pri gašenju je bilo ranjenih več vojakov.

Ljubljana.

— **Klerikalci hočejo rešiti slov. gledališče.** V sobotnem »Slovencu« citamo članek, ki je izšel iz vrst občinskih svetnikov S. L. S. V članku se odklanjajo nekateri nasveti, ki jih je svoj čas prinesel »Dan«. Glede podpore 15.000 K za slov. dramo se »Slovenec« z nami strinja. Dobra je tudi misel, da naj se vprašanje opere rešuje ločeno od vprašanja slov. drame. Nazadnje pravi: »Naše mnenje je, t eba je takoj storiti vse, da bo ravnatelj Božšnik pri hrvaškem zem. ka. alištu v Zagrebu v smislu svoje pogodbe v pokojen, razloček med pokojnino in njegovo sedanjo plačo naj bi pa žrtvovala dežela. Prav je, da dežela vsaj nekaj da za Ljubljano, pri tem pa bo prispevala tudi za splošno kulturno o korist, kar je v prvi vrsti dobra ureditev domačih slovenske drame. Občina naj da 15.000 K za slovensko dramo, ostalih 17.000 K naj dobi za gostovanje hrv. operi. Prepričani smo, da bi tako nastalo slovensko gledališče, ki bi bilo v ponos narodu in ki bi upravičeno moglo reflektirati kot centralni umetniški gledališki zavod tudi na državne podpore. In ali bi se ne dalo napraviti kompromisa z »Dramatičnim društvom«, da bi bil zopet kinematograf v deželnem gledališču, katerega čisti dohodek naj bi šel res ves za prihodnjo sezono? — (Ali je »Slovenec« pozabil, kdo je dal zapreti kinematograf? In kdo se je pritožil, ko je hotelo »Dram. društvo« otvoriti svoj kino v nekih prostorih, ki so mestna last!) — »Slovenec« pravi na koncu: Sedaj je za rešitev skrajni čas. Do 1. junija mora biti vse urejeno, če hočemo, da iz sedanje krize ne postane res smrt slovenskega gledališča, ampak da se iz sedanje krize razvije boljše in popolnejše slovensko gledališče! Kljub vsem težkostim in kljub temu, da je večina na magistratu sklenila razpustiti gledališko komisijo, klub občinskih svetovalcev S. L. S. gledališkega vprašanja ne bo v nenuar pustil. Upati je, da se posreči sestaviti na vse strani sprejemljive predloge. — Nas prav veseli, da hočejo občinski svetovalci S. L. S. popraviti sramoto, ki jo je slovenskemu narodu naredil vodja njih stranke uničevalec slovenske kulture. Dvomimo pa, da se jim to posreči.

— **Vodstvu C. M. družbe.** Po mnogih slovenskih krajih in mestih, so se letos prirejale veselice in plesi, na korist naši C. M. družbi. Edina Ljubljana je ostala v tem oziru mrtva, ter ni storila nobenega potrebnega koraka. Toda še je čas, da se ta točka, katero je trpela družba vsled tega — popravi. Kaj zmorejo naše narodne dame, to se je že mnogokrat pokazalo. Ali naj bi se ne priredila efektna loterija, katera bi bila družbi v korist? Za dobitke naj se pa družba obrne do slovenskih trgovcev. Ako bi jih ne dobili dovolj, naj se jih nakupi. Te korake bi bilo pa treba pospešiti in izposlovati od ministrstva dovoljenje. Tako da bi se lahko prodajale, te srečke že na vsesokolskem zletu. Resnično povedano, da tiste dni bi se jih prodalo — na tisoče! Posebno pa še, ako se naš nežni spol zavzame za to prodajo. Vsakdo si bode odtrgal, krono ali dve, da si nabavi srečko na korist družbi. Čuje se od vseh strani, da bode obisk vsesok. Zleta velikanski. Mnogo je ljudi, kateri so že lansk leto obljubili, udeležiti se te slavnosti, ako bodo doživeli. Pa budiš vreme kakoršnokoli hoče, se ga hočejo udeležiti. Samo dobre volje je

A. P. ČEHOV:

V temi.

Poslovenil F. A.

Srednjevelika muha je zlezla državnemu pravdniku in dvornemu svetniku Gaginju v nos. Ali je mučila radovednost, ali je odšla tja vsled lahkomiselnosti ali pa vsled teme: vsekakor ni nosu ugajala navzročnost tujega telesa in zato je dal znamenje za kihanje. Gagin je kihal, kihal z občutkom, z ostrim, piskajočim glasom in tako glasno, da se je stresala postelja in da so zazveneli vznemirjene vzmeti. Gaginova žena, Marija Mihajlovna, velika, bujna blondinka, se je tudi prestrašila in se vzbudila. Pogledala je v temo, ozdihnila in se obrnila na drugo stran. Čez pet minut se je obrnila še enkrat in trdneje stisnila oči, pa ni mogla več zaspati. Ko je nekaj časa zdihovala in se obračala semintja, je vstala, stopila čez svojega moža, obula si copate in stopila k oknu.

Zunaj je bilo temno. Ničesar drugega ni bilo mogoče videti kot obrise drevov in temne strehe poslopij. Na vzhodu se je prikazala jasna barva. Toda takoj so zakrili zopet veliki oblaki to svetlobo. Bila je zelo velika megla in vse je bilo tiho. Se celo čuvaj teh hiš je spal,

akoravno je bil plačan zato, da je s trkanjem na desko motil nočno tišino; še celo divji petelin, edina divja perutnina, ki ni zbežala pred zimo, so molčali.

Edina Marija Mihajlovna je bila, ki je prekinila tišino. Ko je stala pri oknu in gledala ven, je nenadoma zakričala. Zazdelo se ji je, kakor bi od vrtno grede z visokim, obrezanim topolom šla proti hiši temna postava. Sprva je mislila, da je krava ali konj; a potem, ko si je pomencala oči, je razločno videla obrise neke človeške postave.

Nato se ji je zazdelo, da se bliža temna postava kuhinjskemu oknu in da tam kakor neodločno nekoliko postoji, nato položi nogo na polico in . . . izgine v temi okna.

»Tat!« ji je šinilo v glavo in mrtvaška blehost je objela njen obraz.

In v trenutku ji je podstavila njena fantazija pred oči ono podobno, ki je navadno strah letoviščarjev: tat stopi v kuhinjo; iz kuhinje pride v obednico . . . srebrno orodje na postranici . . . potem spalnica . . . kol . . . roparjev obraz . . . zlatina . . . kolena so se ji zašibila in mrzla groza jo je spreletela.

»Vasilij!« je zaklicala in pocukala moža. »Vasilij! Vasilij! Prokofij! Oh, moj Bog, leži kakor mr-

tev! Zbudi se. Vasilij, lepo te prosim!«

»U-no?« je zahrkal državni pravdnik in potegnil v se zrak. Bilo je, kakor bi kaj zvečil.

»Za božjo voljo, vzbudi se vendar! Pri nas je vdrl tat v kuhinjo! Stojim pri oknu in gledam ven: tedaj stopi nekdo na okno. Iz kuhinje se bo priplazil do obednice . . . žlice leže na postranici! Vasilij! Pri Mavri Jegorovni so prejšnje leto tudi vlomili.«

»Ka-aj hočeš?«

»Mož Bog, ničesar ne sliši. Ali ne moreš razumeti, klada lesena: ravnokar sem videla, kako je stopil neki človek v našo kuhinjo! Pelageja se bo zelo prestrašila, in . . . in srebrno orodje je na postranici!«

»Pleski!«

»Vasilij, to je strašno! Pripoveduj mi o nevarnosti, v kateri ti čimo, in ti spiš in zdehaš! Ali hočeš, da nas okradejo in pomore?«

Državni pravdnik je počasi vstal in se ravno vsedel na posteljo; pri tem je zdehal, da se je stresala vsa soba.

»Vrag vedi, kakšni ljudje ste!« je mrmral. »Se ponoči nimam miru? Za vsak nič me zbudiš!«

»Vasilij, prisegam ti, da sem videla, kako je stopil človek skozi okno.«

»No, kaj pa je to hučega? Naj stopi . . . Najbrže je Pelagejin gasilec, ki jo obiskuje.«

»Ka-aj? Kaj praviš?«

»Pravim, da je Pelagejin gasilec, ki jo obiskuje.«

»To je še huje!« zakriči Marija Mihajlovna. »To je še huje kot tat! Jaz ne trpim v moji hiši nikakega nesramnega početja!«

»Kako si nedolžna!« Ne trpim nikakega nesramnega početja! Ali je to nesramno početje? Čemu rabiš brez vzroka take besede? Ljuba žena, to se godi od začetka sveta in je vsled vedne rabe posvečena stvar. Zato pa je ravno gasilec, da more priti h kuharicam.«

»Ne, Vasilij! Tu pa me ti ne poznaj! Niti v mislih ne morem strpeti, da bi se v moji hiši kaj takega . . . kaj takega . . . Prosim, pojdi takoj v kuhinjo in mu ukaži, naj se pobere! Takoj! In zjutraj bodem povedala kuharici, naj se ne predreže nikoli več početi kaj takega! Kadar bom jaz umrla, potem uganjajte v svoji hiši nesramnosti; a sedaj ne pustim! Prosim, pojdi!«

»Vrag te vzemi!« zamrmra Gagin ježno. »No, pomisli vendar v svoji omejeni babji pameti: čemu naj grem tja?«

»Vasilij, jaz se ne onesvestim!«

Gagin je pljunil, si obul copate, pljunil še enkrat in se napolnil proti kuhinji. Bilo je tema, kot v zabitem sodu, in državni pravdnik se je mogel pomikati naprej le tipajoč. Medpotoma je našel vrata sobe, kjer so spali otroci, in je zbudil pesterno.

»Vasilisa,« je rekel. »Včeraj zvečer si vzela moje nočno suknjo, da jo očistiš. Kje je?«

»Dala sem jo kuharici, da jo očisti, milostni gospod!«

»Zopet nered! Vzameš lahko, a da bi položili stvari na svoje mesto, vam ne pride na misel . . . Sedaj naj pa hodim okoli brez nočae suknje!«

Ko je prišel v kuhinjo, je stopil tja, kjer je v skrinji pod shrambo za kuhinjsko orodje spala kuharica.

Jokal je in je tipajoč našel njeno ramo in jo sunil. »Pelageja,« je rekel. »Ti, Pelageja! No, kaj se pa hliniš? Saj ne spiš! Kdo je stopil ravnokar k tebi skozi okno?«

»Kaj? No, kaj takega! Skozi okno je stopil! Kdo naj pa pride?«

»Ne govoriči . . . Kaj bi se prepirala! Povej raje svojemu častilu, naj se mirno odstrani. Ali slišiš? Tu nima ničesar opraviti.«

»Gotovo niste pri pameti, ljubi gospod! No, kaj takega! Ali mislite, da sem neumna, da mi boste očitali kaj takega. Ves ljubi, dolgi dan se

potreba, katere pri naših vrlih narodnih damah nikoli ne zmanjka, kadar se gre za kako koristno delo. Trud bode pa obilo poplačan, mogoče še boljše, kakor si mislimo. Toraj na delo. — Prijatelji družbe.

— Jurjevanje. Dasi je v soboto zvečer deževalo, je bil včeraj krasen dan. Zato je vse hitelo na grad. Popoldne je bil grad tako poln, kakor menda še nikoli. Kar trlo se je ljudstva. Zato je veselica na grajskem dvorišču krasno uspela in so se veseli Jurjevci vračali pozno zvečer v mesto.

— Koncert »Glasbene Matice« je bil tudi včeraj dobro obiskan. Dvorana nabito polna. Vodja Hubad je dobil lep venec in so ga pevci posuli z rožami. Venec je dobil tudi g. Levcar, g. Bilina pa šopek. Več jutri. — Slovan, XII. 4.: Mi kapitani. R. Maister. — Nočna melodija, Stano Kosovel. — Stric Šimen, Ivan Cankar. — Prebudi se, Pavel Golia. — Merticheva nova vera, Etbin Kristan. — Ob uri mraka, Pavel Golia. — Ob slovesu, Stano Kosovel. — Zimska, Fedja Dmitrijevič. — Ivan Grohar, Rihard Jakopič. — Grohar, javnost in kritika, Ivan Vavpotič. — Povabljen nepoklicanec, Prostoplav Kretanov. — Molitev, Niko. — Sreča, Vida. — Nove smeri, Albin Ogrš. — Volna, Ivan Albrecht. — Listek.

— Domače ognjišče, VIII. 4. Vsečina: J. Pahor: Profetarski otroci. — Orest: Pripovedka. — R. F. Magjer: Najnovija firvatska onladinska književnost. — J. Zirovnik: K vzgoji dobrega srca. — France Gmajnar: Idila. — Pregled. — Priporočamo!

— Konfini na sredi ceste. Cesto proti Štepanji vasi so zadnji čas nekaj razširili. Mesto da bi bili pa odstranili ob enem ob desni strani tudi konfine, so jih pustili stati ravno na sredi ceste da se zadevajo vanje — konfi in ljudje! Anton Belec, načelnik okr. cestnega odbora za ljubljansko okolico in župan Korbar, seveda teh konfinov ne vidita. — Kdo se bo tudi za ceste in konfine briga! — dovolj je, da se nad to zanikarostjo škandalizirajo vozniki in ljudje, ki imajo tudi opraviti. Privoščiti bi zato tako Belcu kot Korbarju, da bi prišli enkrat s temi konfini v dotiko tudi njuni trdi brčji, morda bi njuni možgani potem boljše funkcionirali če bi prišli v — drugo lego!

— Slovensko zidarsko in tesarsko društvo v Ljubljani uljudno vabi vse cenjene izvršujoče in podperne člane na redni letni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 3. maja ob 9. uri popoldne v restavracijskih prostorih g. Cundra (pri Perlesu) v Prešernovi ulici z občajnim dnevnim redom.

— Nogo si je zlomila. Služkinja Marija Lesković iz Sv. Petra ceste je padla te dni po stopnicah in si je zlomila nogo. Prepeljali so jo v deželno bolnišnico.

— Nepreviden kolesar. Neki neroden kolesar se je te dni zaletel na cesti v 24letno kraljevo ženo Nežo Kovač iz Zgornje Siške s tako silo, da je žena padla na tla in da je dobila težke telesne poškodbe in da se je onesvestila.

— V. redni občni zbor društvo državnih sodno pisarniških oficijantov in pomočnikov za Kranjsko v Ljubljani, se vrši v nedeljo, dne 3. majnika 1914 ob 3. uri popoldne v gostilni pri »Kroni« v Gradišču, z občajnim dnevnim redom.

trudim in delam; počitka niti ne poznam; in ponoči naj pa pustim, da se mi očita kaj takega! Stiri rublje zaslužim na mesec, čaj in sladkor si moram sama kupovati; in potem tako očitano, to je edini dobiček, ki ga imam od tega ... Služila sem že v trgovskih družinah; toda take sramote še nisem doživela.

»No, no, prenehaj vendar s svojimi lamentacijami. Se ta trenutek naj izgine tvoj ljubček! Ali slišiš?«

»Sramujte se, milostni gospod!« je rekla Pelageja; glas se ji je tresel, kakor bi se hotela jokati. »To je omikana, odlična gospoda, a nima niti pojma, kako nam je hudo vsled naše revščine, vsled našega nesrečnega življenja.« Tu se je razjokala. »Zaliti nas je seveda lahko; saj nimamo nikogar, ki bi nas branil.«

»No ... meni je vendar čisto vseeno! Prišel sem samo zato, ker me je poslala milostna gospa. Zaradi mene spustiš lahko skozi okno samega škrate, meni je čisto vseeno.«

Državni pravdnik se je končno prepričal, da ne ravna prav s tem zasliševanjem, in je sklenil vrniti se k soprogu.

»Čuj, Pelageja,« je rekel, »dobil si mojo spalno suknjo, da jo očistiš; kje je?«

»Oh, milostni gospod, oprostite; pozabila sem položiti jo vam na stol. Visi poleg ognjišča na žebliju.«

Trst.

Po sestanku italijanskega ministra v Voloski - Opatiji so pisali italijanski listi, da se je na tem sestanku razpravljalo poleg drugega tudi o tem, da bi se izpili, prestani na visokih šolah v Italiji, priznali za veljavne tudi v Avstriji. — Sedaj pa pišejo tukajšnji laški listi, da so izvedeli od informirane strani, da na tem sestanku v Voloski - Opatiji ni bilo niti govora o tem. Upajo namreč, da je to tem boljše, in da dobijo tem prej fakulteto. Bomo videli.

Odmevi nemirov na trgovski visoki šoli Revoltella v Trstu. Posledice nemirov na trgovski šoli v Trstu so to, da ostane 1. razred zaprt do konca tega šolskega leta. V ostalih treh višjih razredih pa se je pričelo z rednim poukom pretekli teden. To pa, se razume, nikakor ni pogodu Lahom. Zato prireajo shode, kjer zmerjajo Slovence ter zvrčajo vso krivdo nanje, pritepenice. Da se Lahji bojujejo, tega jim ne zamerimo, toda, da so v tem boju tako strupeni in zlobni, tega jim ne moremo odpustiti. Sedaj pošiljajo resolucije na vse konce in kraje in pozivljajo ravnateljstvo Revoltelle, očeta župana, državne poslance itd., da jim priskočijo na pomoč ter izprošijo od vlade dovoljenje, da se zopet odpre 1. razred Revoltelle. — Upamo pa, da je vlada natančno informirana o dogodkih na Revoltelli in da, čeprav jim da dovoljenje za otvoritev 1. razreda Revoltelle, vendarle ne pozabi, kje so bili krivci in povzročitelji nemirov na Revoltelli. Ob enem prosimo naše poslance, naj malo zasledujejo naše nasprotnike ter vračajo zob za zob.

Nov vodovod za Trst. V odseku mestnega sveta za zgradbe se je sklenilo zgraditi nov vodovod za Trst. Vodo zajamejo pri izlivu Tirmave. Ta vodovod pa bo samo privizoren, vendar bodo znašali stroški za to napeljavo, katero si bo izposodil mestni magistrat in jo bo amortiziral šele v 46 letih. — Pozneje pa se bo gradilo drug vodovod, ki bo prinašal vodo ali iz Furlanije ali pa iz ene izmed trebenjskih jam na Krasu. O tem bo odločila posebna komisija, ki ima nalogo študirati to vprašanje in priti na dan z načrti in konkretnim predlogom v teku enega leta.

Razno iz Skednja. V plavžih se dogajajo dan na dan razne nesreče. V petek je bil žrtve Jožef Scherzat, star 34 let, stanujoč v ulici Amerigo Vespucci 34. Omenjeni težak je imel nalogo metati ogelje v takomenovano »trombo«, t. j. široko cev, ki je napeljana na nižje ležeče prostore, na katerem so postajene tračnice. Premog, ki je nametan v »trombo«, ostane v njej toliko časa, dokler ne doseže določeno težo. Ko je ta dosežena, se cev avtomatično odpre in premog pade v železniški voz, ki je napeljan pod »trombo«. — Težak Scherzat pa je bil tako nesrečen, da je padel v »trombo« ravno v hipu, ko je dosegel premog določeno težo. Premog se je vsul iz cevi, težak pa ni utegnil pasti skozi cev, zakaj ta se zopet zapre, kakor hitro se je vsul premog iz nje. V hipu, ko so se vrata zaprla, je že bil delavec z nogami izven cevi; zaklopnica mu jih je stisnila s tako močjo, da mu je zlomila kosti

Tipajoč je našel Gagin poleg ognjišča spalno suknjo, jo oblekel in odšel proti spalnici.

Ko je odšel mož, se je vlegla Marija Mihajlovna na posteljo in čakala. Približno tri minute je bila popolnoma mirna; a potem jo je pričela mučiti bolazen.

»Koliko časa hodi!« si je mislila. »Vesela bom, če je tam-le ... nenraven človek. A če je tat?«

In njena fantazija ji je postavila podoba pred oči: njen mož pride v temno kuhinjo ... udarec s kolom po glavi ... izdihne brez vzklaka ... luža krvi ...

Preteklo je pet minut, pet in pol; sedaj jih je že šest. Mrzel pot ji stopi na čelo.

»Vasilij!« zakriči. »Vasilij!«

»No, kaj pa kričiš? Saj sem tu!« Zaslišala je glas in močeve korake. »Gotovo si že umorjena, kaj?«

Državni pravdnik je stopil k postelji in sedel na njen rob.

»Nikogar ni bilo,« je rekel. »Ti si si samo mislila, babnica prismojena ... Lahko si popolnoma mirna; tvoja neumna Pelageja je ravno tako sveta, kakor njena gospa. Kakšna bojazljivka si!«

Državni pravdnik je pričel krščeati svojo ženo. Postal je popolnoma čil in tudi spati ga ni veselilo.

»Taka bojazljivka!« je rekel smejoč se. »Jutri poidi k zdravniku,

na obeli nogali. Revez je vpil, ali cev je tako dolga, da ga ni slišal nihče. Slučajno so zagledali nekateri delavci noge, ki so visele iz zaprte cevi — in takoj so bili prepričani, da se je zgodila nesreča. Odprli so zaklopnico ter potegnili moža iz cevi ter ga odnesli v tvornico, kamor je bil poklican zdravnik, da mu je dal prvo pomoč. Pozneje je bil delavec odpeljan v bolnišnico. Lahko si mislimo, v kakšnem groznem položaju se je moral nahajati ubogi delavec v tej strašni cevi. — Včeraj se je vršil na škedenjski šoli roditeljski sestanek. Predaval je učitelj škedenjske šole g. Ferdo Kleinmayer. Učiteljstvo je sklenilo prirediti pogostoma taka koristna predavanja, ki imajo predvsem namen združevati šolo in dom. — V otroškem vrtcu »Lega nazionale« v Škedenju je ponesrečil v četrtek en otrok. Nekateri trdijo, da je padel z okna, drugi pa trdijo, da je padel na dvorišču in zopet tretji govore, da mu je priletel nekaj v glavo. Glavno je to, da je imel otrok veliko rano na čelu in da ga je moral zdravnik obvezati. Naslednje jutro je bil otrok še dobre volje in je še hodil po cesti, zvečer pa je nenadoma umrl. — Širi se govorica, da je otrok umrl vsled dobljene rane. Ali je nastalo zastrupljenje krvi, ali pa da je umrl vsled pretresenja možganov. Da bodo oblasti na jasnem, so odpeljali v soboto otroka v mrtvašnico k Sv. Justu, kjer bo seciran. O tem dogodku, ki ga škedenjski Lahji in renegatje tako zakrivajo bomo še poročali, kakor hitro izvemo podrobnosti.

O smrti Teodora Dreherja. Danes so prinesli tukajšnji listi vest, da je umrl Teodor Dreher, sin milijonarja. Teodor Dreher se je namreč ponesrečil z avtomobilom blizu žel. postaje v Willersdorfu. — Pred pivovarno A. Dreherja in pred zalogo Dreherjevega piva na Istrski cesti so razobešene žalne zastave.

Ljubljanski igralci na tržaškem odru. Kakor že drugod, tako so priredili ljubljanski igralci tudi v Trstu dve predstavi (22. in 23.), ki sta izborni uspehi. Škoda je, da je bila prvi dan premajhna udeležba. Naslednji dan pa je bila boljša. — Naši ljudje ne posejajo radi gledališča med tednom. Mnogi pa tudi niso bili opozorjeni na ti predstavi. — reklame je bilo zelo malo. Prihodnje nedeljo pa se povrnejo ljubljanski gledališki igralci v Trst iz Istre ter priredijo v nedeljo kar dve predstavi, popoldne in zvečer. Upamo, da bo za ta dan malo več reklame in agnacije in da bo naše gledališče polno.

Čudak, ki je stanoval v votlini. V gozdu, ki je last barona Economa in ki se nahaja ob openski cesti, se je skrival že kaki dve leti človek, o katerem ni nobeden vedel, ne kdo ad je, ne s čim se preživlja. Stanoval je v neki votlini, v katero je nanosil nekaj slame in listja. V votlini je ostajal ves dan in šele zvečer je prilezel iz nje ter se potikal po gozdu. Ogibal se je ljudi, z nikomur ni govoril; pa tudi ljudje so se ogibali tega čudaka. Oblastnije pa se niso brigale za človeka, ki jim ni bil prav nič na poti. Baron Econom pa niti sanjal ni, da biva v njegovem gozdu kak človek. — Dve leti je živel tedaj ta puščavnik v tej votlini, v zadnjem času pa ga ni bilo več opaziti. Pred

da te ozdravi tvoji halucinaciji. Ti si duševno bolna!

»Kako nekaj čudno diši,« je pripomnila žena. »Tako nekako po česnu ... ali po zelnicu.«

»N-ja. Nekako tako diši, ja ... Nič več ne morem spati. Veš kaj, luč bodem napravil ... Kje so vžigalice? Ravno sem se domislil, da ti lahko pokažem fotografijo državnega pravdnika pri apelacijskem sodišču. Včeraj se je poslovil od nas in podaril vsakemu svojo podobo z lastnoročnim podpisom.«

Gagin je podrgnil z vžigalico po steni in napravil luč. Toda predno se je pomaknil za korak od postelje, da prinese fotografijo, je zaslišal pretresujoč, močan krik. Ozrl se je in zagledal dvojico široko odprtih oči, ki so ga gledale z začudenjem, strahom in jezo.

»Ali si v kuhinji slekel svojo spalno suknjo?« je vprašala žena. Obleдела je popolnoma.

»Kako to?«

»Poglej sel!«

Državni pravdnik se je ozrl in se glasno začudil. Na njegovih ramah je visel namesto spalne suknje plašč nekega ognjegasca. Kako je prišel do njega? Ko se je trudil z rešitvijo tega vprašanja, si je predstavila žena v svoji fantaziji novo, strašno, grozno podobo: Tema, ti-hota, šepetanje in tako dalje, in tako dalje ...

Gostilna. Anton Ivančič Buffet.

TRST. Andemo de Toni, via Nuova 5. TRST.

Tržaškemu občinstvu in v Trst prihajajočim Slovincem jamčim za pristna istrska, vipavska in dalmatinska vina, kakor tudi vedno sveže pivo in izborno mezlo in gorko kuhinjo.

par dnevi sta se ojunčila dva kmeta in sta sklenila stopiti v votlino, da vidita, kaj je s čudakom. Našla sta ga napol nagega in mrtvega. Prišli so stražniki, zdravnik, komisije itd., naposled pa je bilo prepečljano truplo k Sv. Justu, kjer bi imelo biti secirano. Zdravniki pa so se premislili in so izjavili, da je umrl čudak naravne smrti, ker ne kaže njegovo truplo nobenega znaka nasilja. (Mislimo se je namreč, da je bil čudak morda napaden in umorjen.) Secirali pa ga niso tudi zato ne, ker se je začelo truplo že razkrajati. Po mnenju zdravnikov je morala nastopiti smrt pred desetimi dnevi. — V votlini so našli stražniki delavsko knjižico, ki je pisana na ime Jakob Benčina, star 52 let, doma iz Postojne, po poklicu drvar.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

CESARJEVO ZDRAVSTVENO STANJE.

Dunaj, 26. aprila. Cesarjevo zdravstveno stanje je neizpremenjeno. Uradni komunikacije pravi, da je zadovoljivo.

SIJAJEN MANIFESTACIJSKI SHOD V GORICI.

(Telefonsko poročilo našega rednega poročevalca.)

Gorica, 26. aprila. Danes se je vršil ob četrtna enajsti predpoldne v Trgovskem domu velik manifestacijski shod ob ogromni udeležbi goriskega Slovencev. Dvorana in galerija sta bili polni. Zborovanju sta prisostvovala tudi državna in deželna poslanka dr. Gregorin in Fon. Nadalje dež. poslanca dr. Podgornik in Furlan, ter docent Bogumil Vošnjak. Vsi govorniki so slikali italijanske napade na slovenske postavne zahteve in so želi za svoja izvajanja veliko pritrdjevanje in buren aplavz.

Proti reciprociteti v tej obliki, kakor jo hočejo izvesti vlada, so protestirali vsi udeleženci z govorniki vred. Zahtevali so, da se ustanovi reciprociteta vseučilišča, ki bo veljala za vse jugoslovanske dežele, ne pa samo za del naroda.

Po zborovanju se je množica polagoma razšla. Ob straneh Trgovskega doma je bila pripravljena policija. Iz ljudskega vrta je strupeno sikala italijanska populica, redarji pa so skrbeli, da se je razhod izvršil v najlepšem redu in miru. Tako je potoke del zborovanja goriskega dijaštva. (Obširno poročilo prinesemo.)

MAŠČEVANJE RADI PREPOVEDI

Gorica, 26. aprila. Tukajšnje glavarstvo je prepovedalo Italijanom obhod po mestu. Ker se Italijani vendarle niso nadejali tudi prepovedi shoda, jih je druga prepoved tako razkačila, da so izdali izjavajoče lepake, ki so jih nalepili po uličnih zidovih.

POSKUŠENI NAPADI.

Gorica, 26. aprila. Po današnjem zborovanju je hotela italijanska družba napasti mirne Slovence. Nakana se je pa izjalovila. Tukajšnje oblasti so pravočasno poklicale redarje iz Trsta, ki bi v slučaju potrebe nastopili složno z gorisko policijo.

ZASTRAŽEN TRG.

Gorica, 26. aprila. Trg, kjer so hoteli zborovati Italijani, je policija zasedla.

SHOD V MARIBORU. (Telefonsko poročilo.)

Maribor, 26. aprila. Narodno politično društvo »Maribor« v Mariboru je sklicalo za danes svoj prvi javni shod. Udeležba je bila častna, dasi je bilo radi nedelje za prvič pričakovati malo ljudi. Govorili so drž. poslanec dr. Ravnljar iz Ljubljane, dež. posl. dr. Kukovec iz Celja in dr. Serneč iz Maribora. Sprejete so bile en bloc sledeče resolucije:

I. Slovenci, zbrani dne 26. mal. travna 1914 na javnem shodu v Mariboru, razumevajo položaj mariborskih Slovencev kot najmočnejša severna slovenska straža slovenještarske zemlje. Spominjajoč se leta 1414, ko je bil zadnjikrat v slovenskem jeziku

il ste že bili v čevljarnici Antona Javernika, Trst, ulica Farnetto 33 ?? Sprejemajo se tudi popravila.

vladar karantanskih Slovencev, se zborovalci dobro zavedajo, da so v zadnjem 500letju bile teptane pravice slovenskega naroda in slovenskega jezika.

Računajoč in pravilno ocenjujoč zgodovinski razvoj slovenskega in sosednjega nemškega naroda, vidijo Slovenci, zbrani na tem shodu, rešitev in boljšo bodočnost slovenskega naroda v poglobitvi absolutne narodne zavesti in kulturnem in gospodarskem razvoju ter pozivljajo ves slovenski narod, da se upre z vsemi zakonitimi sredstvi in z najodločnejšim bojem proti nadaljnjemu ponemčenju obmejnih Slovencev.

Smatrajo, da so Slovenci važen činitelj na jugu monarhije, najboljši stražnik proti najnevarnejšemu sovražniku habsburške dinastije na jugu. Zato trde, da je slovenski narod kot čuvaj ob ključu k Jadranskemu morju upravičen zahtevati od države, katere del je slovenska zemlja, da ga ne ovira v njegovem narodno-gospodarskem razvoju. Trde, da je dolžnost države, v interesu enakopravnosti, pospeševati razvoj slovenskega naroda.

Z ozirom na sedanjí težavni notranjepolitični položaj, smatrajo potrebno, da se v okvirju avstrijske državne polovice slovenske dežele in pokrajine združijo v eno upravno celoto.

II. Slovenci, zbrani dne 26. mal. travna na jav. shodu v Narodnem domu v Mariboru zahtevajo, upirajoč se na člen XIX. osnovnih zakonov, da se odpravijo kričeče krivice ki se gode slovenskemu narodu na polju solstva in uradovanja, ter se izvede popolna ravnopravnost. Zahtevajo pa zlasti, da se pri vseh slovenještarskih javnih uradih nastavljajo le uradniki, ki so popolnoma zmožni slovenskega jezika v govoru in pisavi. Zahtevajo, da se v bodoče pri vseh slovenještarskih uradnih uradih, zlasti tudi pri osr. uradih sprejemajo uradniki slovenske narodnosti po razmerju s številom slovenskega prebivalstva. Zahtevajo, da se v dežalni službi štaterski da Slovincem primerno številu uradniških mest. Zahtevajo čim preje razrešitev celjske slovenske gimnazije — nižje — v višjo gimnazijo; zahtevajo, da se ustanovi v Ljubljani nadsodišče za Kranjsko, Slovenještarsko in Koroško. Zahtevajo, da se v spodnještarskih mestih uvede proporcionalni volilni red.

III. Slovenci, zbrani dne 26. mal. travna 1914 na javnem shodu v Narodnem domu v Mariboru, zahtevajo, da pristojne oblasti občinskega predstojnika v Studencih prisilijo, spoštovati zakone, da mu takoj zaukažejo razpisati komisijski ogled za stavbo slovenske šole, ki jo ho v Studencih zgradila D. C. M.; zahtevajo, da se mestnemu magistratu v Mariboru zaukaže, da mora dovoliti nalepljenje slovenskih plakatov na javnih, v to določenih prostorih.

VOJNA MED MEHKO IN ZDRUŽENIMI DRŽAVAMI.

Splošen položaj.

Mesto Mehika, 26. aprila. Navdušenje Mehikancev brez razlike strank prekipeva. Dosedanji revolucionarji so se vsi združili s Huerto, o katerem narod z velikim navdušenjem govori. Ves narod se oborožuje. Vojni upravi na razpolago se je dalo tudi 30.000 učenec, vsi uniformirani, ter 5000 žena-delavk. Podjetja so odpustila delavce ter jim obljubila skrbeti za družine, če vstopijo v vojsko. Delavstvo je vstopilo v armado. Prostovoljci neoprestano odhajajo proti Veracruz, kjer so boji med prebivalstvom in Amerikanci zahtevali obilo žrtv na mehiškani strani.

Ker Amerikanci nameravajo v hitri korakoti proti mestu Mehiki, da ga zavzamejo, nameravajo Mehikanci razbiti vse mostove med Veracruz in Mehiko. Amerikanska vlada grozi s strogostjo, če se to zgodi.

Mehika, 26. aprila. Amerikanske vojne ladje začinjajo ogroževati tudi pristanišče Tampico. Seveda se tu izkrcavanje ne bo vršilo s takšno lahkoto kot v Veracruz.

Washington, 26. aprila. Položaj na severnovzhodni meji mehiških postaja za Amerikance vedno kritičnejši, ker so Mehikanci udarli na vsej črti čez mejo, ker je amerikanska meja brez vojaštva.

Mehika, 26. aprila. Od ameri-
kanskega brodovlja ogroženo je tudi
mehikansko pristanišče Salina Cruz
na obali Tihega oceana. Prebival-
stvo in posadka sta mesto zapustila.

Mehika, 26. aprila. Položaj za
Mehiko je nevaren za to, ker so me-
hikanske čete brez zvez med seboj
in da bo združenje silno težko. Vse
revolucije so se čete namreč popol-
noma razdelile.

JUŽNOAMERIKANSKE REPUB- LIKE PONUJAJO POSREDOVA- NJE.

Washington, 26. aprila. Včeraj
zvečer so se oglašili pri državnem
tiskarju Brianu poslaniški Brazilije,
Argentinije in Čile, da bi uvaževali
o možnosti prijateljske rešitve me-
hikanskega vprašanja s posredova-
njem njihovih vlad.

Prezident Wilson je sprejel po
posvetovanju v Beli hiši ponudbo
južnoamerikanskih poslaničkov. Od-
govor, ki ga je dal prezident posla-
nikom, je imel naslednjo vsebino:
Združene države se ne morejo odlo-
čiti to velikodušno ponudbo zavrniti,
vselej česar ponudbo tudi sprejema-
jo. Vendar se pa mora računati za
možnost, da bo zavzeto na strani
onih, ki izvršujejo v Mehiki vojno
akcijo, proti Združenim državam
tako sovražno stališče, da se s čast-
jo Združenih držav ne da združiti.
Vendar je pa veliko upanje, da bo
akcija imela dober uspeh.

Po odgovoru so se poslaniški
imenovani republik s poslanički iz
Peru, Boliva, Costarica, in Panama
sešli na posvetovanje. Sklep store
še, ko bo znan odgovor prezidenta
Huerte.

SREBRO BO DRAŽJE.

Berlin, 26. aprila. Vselej sovraž-
nosti med Mehiko in Ameriko se
ustavi produkcija srebra in srebrni
predmeti se bodo dražili.

BEGUNCI.

Washington, 26. aprila. Kanad-
ski konzul poroča iz Veracruz, da je
bilo 25 beguncev, ki so se vozili iz
Mehike proti obrežju, od železnič-
nega osovja izločeno in puščeno na
prostem. Šele po več urah jih je spre-
jel poseben vlak in pripeljal na ob-
režje. Med begunci so se nahajale
tudi žene in otroci.

ALBANSKE ZADEVE.

Drač, 26. aprila. Iz poluradnega
vira se poroča: Diference v vpraša-
njih, ki se tičejo Epira, so na male
nevažne točke odstranjene.

Drač, 26. aprila. Danes popoldne
je dospela pred Drač italijanska vo-
jna eskadra, sestojeca iz 3 vojnih la-
dij in 3 torpedovk pod poveljstvom
Abruskega vojvode. Vojvoda je bil
sprejet v posebni avdienci od vla-
darja.

TRIHINSKA EPIDEMIJA NA SPANSKEM.

Madrid, 26. aprila. V vasi So-
bria se je razširila trihinska epi-
demija. Obolelo je 30 oseb; 4 so umrle.

REKRUTI IZ NOVIH KRAJEV.

Belgrad, 26. aprila. Danes do-
poldne so bili zaprišeni pred krat-
kem dospeli rekruti. Prisotni so bili
kralj, prestolonaslednik, vojni mi-
nister in druge visoke osebnosti.

GRKI IZGANJANI.

Atene, 26. aprila. Iz Drinopolja
in Enosa je bilo zopet 140 Grkov iz-
gnanih.

NOVI KURZ V ČRNI GORI.

Cetinje, 26. aprila. Diferenc, ki
so dalje časa obstojale v črnogor-
skem ministrstvu, je konec. Zgodila
se je rekonstrukcija kabineta v tem
smislu, da se je upoštevala nova
napredna stranka v Črni gori. Izsto-
pila sta minister notranjih zadev
Gojnič in naučni minister Mijosko-
vič. Na njihova mesta sta stopila
Sava Vuketič kot notranji in pod-
predsednik skupščine Gavrilko Gero-
vič, osebnost znana iz bomba-
re afere (bil je tudi obtožen) kot na-
učni minister.

VOLITVE V FRANCIJI.

Pariz, 26. aprila. Volitve pote-
kajo čisto mirno in niso bile motene
z nobenim dogodkom razven v Mar-
seille, kjer je na kandidata Bojerja
neznani mož streljal in ga na roki ra-
nil.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-
narjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti
znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaš-
jih ni plačila vnaprej; za-
nanji inserenti v znakah. Zaključek malih
oglasov ob 6. uri zvečer.

Proda se pes čuvaj (ovčarski)
približno 3 leta star, vpraša se naj
Ljubljana, Stari trg 5. 251—x

Dva boljše krojaška pomočnika
sprejemem takoj Josip Ahčin.

Mesto vsakega posebnega obvestila.

V globoki žalosti potrti naznanjamo vsem sorodnikom,
prijateljem in znanec, da je naša ljubljena soproga, hči in
sestra, gospa

Marijana Malenšek roj. Lauter

v soboto ponoči ob 10. uri po mučni bolezni, previdena s sve-
timi zakramenti v 23. letu svoje starosti blaženo v gospodu
zaspala.

Pogreb drage, nepozabne pokojnice bo v ponedeljek, dne
27. aprila t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Kopitarjeva
ulica št. 4 na pokopališče k sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Petra
v torek ob pol 9. uri zjutraj.

Bodi nepozabljeni ohranjen blag spomin!

V Ljubljani, dne 27. aprila 1914.

Žalujoči rodbini

Malenšek in Lauter.

slov. pogrebni zavod Josip Turk.

Pozor trgovci!

Na glavnem trgu v Kamniku se oddajo v
najem **lepi trgovski lokali z opravo**
vred. Prostor je jako ugoden za vsakovrstno
trgovino.

Pojasnila daje **F. Cvek v Kamniku.**

2 motorja

za električni obrat, eden 4, drugi
5 H-P. 300 voltov, eden popol-
noma nov, se prodasta za vsako
ceno pri **A. TRINK, Ljubljana,**
Linhartova ulica št. 8.

Kneza Auersperga radioaktivno kopališče Toplice na Kranjskem

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice.
Akutno vročico 38°C, ki daje nad 30.000 hl ra-
dioaktivne vode na dan. Velika kopališča, po-
sebne in močvirne kopeli. Elektroterapija, ma-
saža, s komfotom opremljene sobe, izvrstne
restavracije. — Indikacije: revmatizem, protin,
nevralgija (ishias), nevastenija, histeria,
ženske bolezni itd. Prospekti daje kopališko
ravnateljstvo.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Cvetlični salon

Viktor Bajt

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6
(zraven pošte)

priporoča nagrobne vence,
šopke in vsakovrstne cvet-
lice po najnižjih cenah.

Točna in solidna postrežba!

Brzjavljaj na **VIKTOR BAJT,**
Ljubljana.

Odda se več voz

konjskega gnoja

vprašanja na: **OROSLAV DOLENC**
Ljubljana, Wolfova ulica št. 10.

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Todor na otoku Krku
(Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov
oddaljen od morja proti kopališču. Nova mo-
derni zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno
vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna
zveza s parobrodom z Reko. Vse informa-
cije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik
hotela.

L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo veliko izbor
dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Modni salon

M. SEDEJ-STRNAD Ljubljana,

Prešernova ul.

se priporoča cenjenim damam.

Najmodernejši slavniki.

Žalni klobuki.

GVIDON ČADEŽ

Ljubljana, Mestni trg št. 14.

Ugodno kupite v modni trgovini za gospode in
dečke klobuke, čepice, perilo, kravate in vse
druge modne predmete.

Št. 25.045/13.

Razglas.

V smislu sklepa seje občinskega sveta z dne 4. oktobra 1913 prepoveduje
podpisani mestni magistrat na podlagi § 60. gozdnega zakona:

1. Postajanje in hojo po mestnih gozdih, razen po narejenih potih.
2. Nabiranje suhljadi, kostanja, jagod in gob, kakor tudi smole.
3. Zasekavanje in zarezovanje drevja, lupljenje lubada in plezanje na drevje.
4. Kopanje, sekanje, ruvanje in vsakršno drugo poškodovanje mladega
drevja, grmovja ter sploh tudi drugih gozdnih naprav.
5. Neupravičeno nabiranje stelje, prisvajanje zemlje, kamenja in peska ter
košnjo ali žetev trave in zelišč.

Prestopki zapadejo zakoniti kazni.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 23. aprila 1914.

Fran Sax, elektrotehnik

Ljubljana, Rimska cesta št. 19

oblastveno kone. inštalater za električne naprave, luči, prenos
sile; dalje hišnih zvonil, telefonov itd. Strelkovne naprave!
Poprava v stroko spadajočih del. V zalogi blago prve vrste,
proračuni na razpolago. Opremljen sem z najboljšimi in naj-
novejšimi preskuševalnimi aparati. — Cene in delo solidno!

„BALKAN“

Trgovska, spedijska in komisijska del. družba

Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta 33 — Telefon št. 100.
(Centrala: TRST)

mednarodna spedijska, spedijske in zavarovalne vsake vrste, prevažanje blaga, skladišča, kletje,
Prosta skladišča za redni in izredni podvozni blago. Najmoderneje opremljeno podjetje za
selitve in prevažanje pohištva v mestu in na vse strani z patentiranimi pohištve-
nimi vozi. Shranjevanje pohištva in blaga v suhih posebnih skladiščih. Omotacije itd.
Spedijski urad, generalni zastop in prodaja voznih listov: „Dalmatije“ delniške
parobrodne družbe v Trstu, brzovozne proge Trst-Benetke in obratno ter Trst-Ancona paro-
brodne družbe D. Triepovich & Co, Trst Avstrijskega Lloydja Cunard-Line za I. in II. razred.
Naročila sprejema tudi blagovni oddelek „Jadranske banke“.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana,

Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških
klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za mo-
distke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

VABILO

na pomladanski gostilničarski
== izlet na Brionske otoke ==
ki se vrši 5. in 6. majnika t. l.

Odhod iz Ljubljane 5. majnika z brzovlakom ob 6. uri 3 min. V Divači zajtrk.
Prihod v Pulj ob 1. uri 42 min. Popoldne ogled arzenala in drugih znamenit-
nosti v Pulju. Prenočje se v Pulju. 6. majnika zjutraj s parobrodom (3/4 ure
vožnje po morju) na Brioni. Odhod z Brionskih je otokov vsakomur poljuben,
ali zvečer z brzovlakom iz Pulja ob 6. uri 36 min. ali pa zjutraj s parnikom v
Trst, kamor pride parnik ob 10. uri 50 min. Pri lepem vremenu je vožnja po
morju priporočljiva.

Stroški so zelo majhni. Vožnja iz Ljubljane z brzovlakom in pa-
nikom do Brioni in nazaj v Ljubljano stane 18 kron. Ostali stroški pa so
tudi zelo neznatni. Kdor se namerava tega izleta udeležiti, naj to naznani
do 2. majnika podpisane.

Izleta se lahko udeleži vsakdo, torej tudi negostilničarji in dame.
Žal ne bo nikomur.

K številni udeležbi vabi

A. Milavec, Logatec.

VELIKI OKASIJSKI TEDEN!

Za gornja in spodnja krila.
Ogromna za-
loga od naj-
enostavnejše
do najmoder-

nejše fasone, po
čudovito nizkih
cenah.

Pariške modele in
konfekcijo da dame, de-
klice, gospode in dečke priporoča

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Telefon 132.

Telefona 132.